

تکواندو در مسیر ابهام؛ معمای مربیان جدید

دی‌ماه ۱۴۰۰ بود که انتخابات ریاست فدراسیون تکواندو برگزار شد و هادی ساعی به‌عنوان رئیس جدید انتخاب شد. این رقابت که بین دو کاندیدای اصلی یعنی هادی ساعی و محمد پولادگر برگزار شد، نهایتا با ۲۹ رأی از ۵۶ رأی مأخوذه به سود هادی ساعی به اتمام رسید تا پرافتخارترین ورزشکار این رشته در ایران امور فدراسیون را به دست بگیرد. مأموریت جدی ساعی بعد از نشستن بر صندلی ریاست تکواندو سروسامان‌دادن به اتفاقات تیم ملی و انتخاب سرمربیان دو تیم مردان و زنان تکواندو بود. تیم‌هایی که برخلاف ادوار گذشته المپیک، در توکیو ضعیف‌ترین نتیجه را رقم زدند. آرمن هادی‌پور، میرهاشم حسینی و ناهید کیانی سه نماینده تکواندوی ایران در المپیک توکیو بودند که از دور رقابت‌ها حذف شدند تا تکواندوی ایران بدون مدال بماند. بعد از کش‌وقوس‌های فراوان، سرانجام هادی ساعی، فریبرز عسکری را از هدايت تیم مردان برداشت و بین و مقاتلو را به‌عنوان رئیس معرفی کرد. این انتخاب بدون حرف‌وحديث نبوده؛ چون کارشناسان امر اعتقاد دارند مقاتلو

پیش‌تر عیارش را نشان داده و نمی‌تواند گره‌گشای مشکلات تیم تکواندوی مردان باشد. مقاتلو در بزرگ‌ترین و حساس‌ترین تجربه مربیگری خود، به‌عنوان سرمربی تیم ملی در المپیک ۲۰۱۶ ریو بدون کسب مدال به کار خود پایان داد تا تکواندوی مردان ایران برای نخستین بار بدون کسب مدال به کار خود در المپیک پایان دهد. مقاتلو در المپیک ریو با فرزان آشورزاده، مهدی خدابخشی و سجاد مردانی سه چهره مدعی آن روزهای تکواندوی جهان و در شرایطی که تیم ملی با اعزام به رویدادهای متعدد به‌خوبی مهیاي حضور در المپیک شده بود، راه به جایی نبرد.

اندکی بعد، هادی ساعی به این متهم شد که به دلیل ارتباط دوستانه‌ای که با مقاتلو دارد، او را به‌عنوان سرمربی انتخاب کرده است. موضوعی که با واکنش رئیس جدید فدراسیون تکواندو روبه‌رو شد و مطابق با انتظار چین شایعاتی را تکذیب کرد؛ اما مورد بحث‌برانگیز درباره مهره کمرانی است؛ سرمربی تیم ملی تکواندوی زنان که از مدت‌ها پیش هدايت تیم زنان را برعهده

در خیابان فرشته چه خبر است؟

بیش از یک میلیارد تومان آب خورده است. البته با توجه به اینکه بخش خصوصی برای فعالیت تجاری‌اش قصد تبلیغات داشته، به نظر می‌رسد این رقم ناچیز باشد. نکته برجسته این داستان اما ارتباط خوبی است که با این چهره‌ها صورت گرفته و حسابتی در رسانه‌های مختلف از جمله فضای مجازی بازتاب داشته است. در کنار این موضوع، حضور دراکان اسکوچیچ و حمید استیلی، سرمربی و سرپرست تیم ملی ایران نیز در افتتاحیه این باشگاه جلب توجه می‌کرد؛ پرسش اینجاست که آیا این دو به عنوان نماینده‌های تیم ملی پس از دریافت هزینه حاضر به شرکت در این افتتاحیه شده‌اند یا خیر؟ با توجه به حضور بخش خصوصی، می‌توان پاسخ مثبتی به این پرسش داد؛ هر چند نمی‌توان درباره آن با قطعیت نظر داد.

وانگما جنرال

اگر در ساعت‌های اولیه، حضور چهره‌های مطرح و هزینه‌های دلاری برای حضور آنها در این مراسم افتتاحیه سروردا به پا کرد، طولی نکشید که رقم عضویت سالانه این باشگاه تبدیل به جنجالی باورنکردنی شد. در همان مراسم افتتاحیه عنوان شد عضویت سالانه این باشگاه که مسئولانش اصرار دارند واژه لاکچری هم پشت سرش بیايد، ۳۲۰ میلیون تومان است؛ با حسابتی سرانگشتی یعنی ماهی ۲۷ میلیون تومان. فاش شدن چنین عدد و رقمی، کار را به رسانه‌ها کشاند و واکنش‌های بعضاً تندى در بین مردم و مسئولان داشت. موضوع مهم‌تر اما اتفاقی بود که نشان می‌داد رقم عضویت در این باشگاه بیش از ۱۲ برابر رقم باشگاه‌های بدن‌سازی در شهرهای اروپایی از جمله لندن است. البته باشگاه‌های ذکرشده همگی در زمره باشگاه‌های مجهز بوده و این اختلاف رقم، به خوبی اتفاقی را که در خیابان فرشته رخ داده است، برجسته می‌کند. باشگاهی

خاص برای «خواص» که قاعداً جای چهره‌هایی خاص با مشاغل خاص‌تر است؛ شاید فرایندی برای افزایش اختلاف طبقاتی بیشتر. به هر روی، بخش خصوصی معتقد است هزینه کرده و قصد دارد در کنار این باشگاه به سرمایه‌اش اضافه کند. به همین دلیل است که چنین رقمی عنوان شده است. البته آن‌طورکه از کارت‌های عضویت مشخص است، «خواصی» که قرار است به این باشگاه بروند، باید از دو بخش عضویت طلایی و نقره‌ای انتخاب کنند. عضویت طلایی ۳۲۰ میلیون تومان و عضویت نقره‌ای ۱۶۰ میلیون تومان در سال هزینه دارد.

خاویار و استیک موجود است!

دریافت شهریه ۳۲۰ میلیون تومانی، افرادی را که به سمت این باشگاه می‌روند، تبدیل به مشتریان VIP می‌کند؛ آنها زمانی که عضویت را دریافت می‌کنند، کارتی به ارزش ۲۴ میلیون تومان می‌گیرند که با اعتبار آن می‌توانند از رستوران و کافی‌شاپ این مرکز بدن‌سازی استفاده کنند؛ رستورانی که عنوان شده در آن خاویار و انواع استیک‌ها سرو می‌شود. البته روز گذشته ایسنا جزئیات بیشتری از این مرکز داده و نوشته است: «این باشگاه بدن‌سازی دارای هزارو ۵۰۰ متر مساحت است که هزار متر آن به سالن بدن‌سازی اختصاص دارد و ۵۰۰ متر دیگر نیز به فضاهایی همچون استخر، سونا، جکوزی، رستوران، کافی‌شاپ و دیگر خدمات VIP اختصاص یافته است. گنجایش این باشگاه بدن‌سازی ۲۰۰ نفر است».

آن‌طورکه ادعا شده، مالکیت این دو باشگاه در اختیار دو بیزنس‌من است که به قراری برای راه‌اندازی این باشگاه ۲۵ میلیارد تومان هزینه کرده‌اند؛ هزینه‌ای که مشخصاً با توجه به شهریه این باشگاه، در همان سال اول جبران می‌شود و خیلی بیشتر از هزینه نیز دست مالکانش را درست در یک سال می‌گیرد.

داشت. کمرانی در جلسه انتخاب سرمربی برنامه‌هایش را ارائه می‌دهد و بدون مخالف از جلسه بیرون می‌آید؛ ولی کمی بعد متوجه می‌شود که از سمت سرمربیگری تکواندو کنار گذاشته شده و قرار است به‌عنوان دستیار، به مینو مداح، سرمربی جدید تیم ملی زنان کمک کند. این موضوع با مخالفت کمرانی مواجه می‌شود و اعلام می‌کند دیگر با تیم ملی زنان کار نمی‌کند. او در گفت‌وگویی که با ایسنا داشته، ابراز کرده رفتار مناسبی با او صورت نگرفته است: «در جلسه کمیته فنی برنامه‌ام را ارائه کردم و هیچ‌کدام از اعضای کمیته نیز از آن ایرادی نگرفتند. در جلسه نیز صحبتی مبنی بر اینکه من به همراه خانم مداح و زارع کار کنم، مطرح نشد؛ اما پس از جلسه تماس گرفتند و این پیشنهاد را دادند که من قبول نکردم؛ چراکه با این تیم کار کرده بودم و هیچ‌کدام از این نفرات بسا خانم مداح کار نکرده‌اند. من پنج سال از صفر تا صد زحمت این تیم را کشیدم و به مرحله‌ای رساندم که نایب‌قهرمان آسیا شدیم، در رقابت‌های آزاد قهرمانی جهان در ریاض به سومی رسیدیم

باشگاهی برای مدیران ارشد و تجار؟

نیازی به واکاوی واکنش‌های فضای مجازی در این مورد نیست. مشخص است که نگرانی‌ها نسبت به اختلاف طبقاتی موج می‌زند. بااین‌حال موضوعی که در این بین مغفول مانده، این است که این باشگاه قرار است برای چهره‌های خاص باشد. آن‌طورکه مسئولان این مرکز عنوان کرده‌اند، به صرف پول‌داربودن نمی‌توان عضویت این باشگاه را به دست آورد، بلکه لازمه آن مدیر ارشد و تاجربودن است. بدیهی است که با این شرط و شروط، این مرکز بیش از یک فعالیت ورزشی، محلی برای بستن قراردادهای آن چنانی است که پرداخت شهریه ۲۷ میلیون تومانی‌اش در ماه، همچون گاهی است در کاهدان! این موضوع بدون درنظرگرفتن این پرسش است که یک مدیر چقدر در ماه باید درآمد داشته باشد که بتواند ۲۷ میلیون تومان از آن را فقط برای رفتن به باشگاه هزینه کند؟ مشخصاً این رقم سرسام‌آور است، ولی جالب است بدانید مسئولان این باشگاه عنوان کرده‌اند در همان روز افتتاحیه نیمی از ظرفیت گنجایش پر شده است! یعنی هنوز فعالیت این باشگاه واقع‌شده در خیابان فرشته به‌طور رسمی شروع نشده، صد نفر هزینه شهریه سرسام‌آور آن را پرداخت کرده و کارت عضویت را گرفته‌اند.

چه کسی به این باشگاه مجوز داده است؟

حالا‌که چند روز از مراسم افتتاحیه، حضور چهره‌های بین‌المللی و عدد و رقم وحشتناک شهریه این می‌گذرد، تازه مدیران مسئول به خود آمده و نسبت به قانونی‌بودن یا غیرقانونی‌نبودن این مرکز اظهارنظر می‌کنند. همین روز گذشته عنوان شد این باشگاه جنجالی مجوز ندارد و احتمال پلمب‌شدن آن وجود دارد. این در حالی است که یکی از مربیان این باشگاه، به ایسنا گفته این شایعه‌ها همگی کذب است. محمد محمدی، مربی ارشد این باشگاه، گفته تمام مجوزهای قانونی این باشگاه پیش از افتتاح اخذ شده است و هیچ مشکلی برای فعالیت آن وجود ندارد. با وجود این، رضا خرم، رئیس گروه امکان ورزشی اداره کل ورزش و جوانان استان تهران، در واکنش به این مسئله گفته که این باشگاه ورزشی به‌تا‌زگی درخواست خود را به این نهاد ورزشی ارائه کرده است. فعالیت این مجموعه ورزشی نیازمند مجوز قانونی بوده که این باشگاه بدن‌سازی فاقد آن است.

او در پاسخ به این سؤال که آیا این هزینه گراف باعث ترویج زندگی لاکچری نمی‌شود، گفت: «باشگاه مذکور باید در مرحله نخست، مجوز قانونی خود را دریافت کند. سپس اگر این مجموعه خدمات متفاوتی را ارائه می‌دهد، باید مورد بررسی قرار گیرد. هرگونه اعلام تعرفه باید تابع دستورالعمل‌های این اداره کل باشد. مجموعه‌های ورزشی بر مبنای پروانه قانونی فعالیت کرده و مجوزها در کمیسیون ساده پنج این اداره کل صادر می‌شود. برای پیشگیری از فعالیت باشگاه‌های فاقد مجوز، دو بار به صورت کتبی و شفاهی تذکر خواهیم داد و در صورت تکرار و رعایت‌نشدن، با دستور قضائی آن را پلمب خواهیم کرد». آرش فرهادیان، مدیر کل دفتر توسعه ورزش حرفه‌ای و امور باشگاه‌های وزارت ورزش و جوانان نیز در این مورد گفت: «باشگاه فوق هنوز مجوز فعالیت نداشته و این مطالب فقط یک فضاسازی رسانه‌ای و تبلیغاتی بوده و حقیقت ندارد. آنچه به عنوان مبلغ شهریه این باشگاه اعلام شده، نجومی و بسیار عجیب است که منجر به سؤالاتی برای مردم عزیزمان شده است». مسئولان ذی‌ربط در حالی از بدون مجوز بودن این مرکز جنجالی حرف زده‌اند که امید قمنی، مدیر کل ورزش و جوانان شمیران، در صحبت‌هایی که با فارس داشته است، مشخصاً از افتتاحیه و چندوچون کار این باشگاه خبر داشته و می‌گوید: «باشگاه مدنظر به دنبال دریافت مجوز از اداره کل ورزش و جوانان تهران بود و فکر می‌کنم مجوز تأسیس باشگاه هم گرفته شده، اما درباره نرخ شهریه‌ها فعلاً چیزی مطرح نشده است. اینکه افتتاحیه‌ای صورت بگیرد، برای ما رسمیتی ندارد». به نظر می‌توان کلید گمشده این ماجرا را در همین اظهارات ضدونقیض پیدا کرد؛ چطور می‌شود عده‌ای از مجوز و فعالیت این باشگاه خبر داشته باشند و عده‌ای بی‌خبر بمانند؟ ضمن اینکه در کنار رسیدگی به این موضوع، باید به این پرسش هم پاسخ داده شود

که آیا باشگاه مذکور، تنها باشگاه‌های فعال در تهران است که شهریه سالانه آن نزدیک به ۳۰۰ میلیون تومان است؟ جواد نکونام، مسعود شجاعی (دومین حضور) ۲۰۱۸ (پنجمین حضور در جام جهانی) مسعود شجاعی (سومین حضور) علیرضا جهانبخش، احسان حاج‌صفی، رضا چوچان‌نژاد، کریم انصاری‌فر، پژمان منتظری، اشکان دژاگه (دومین حضور) احتمالی: ۲۰۲۲ (ششمین حضور در جام جهانی) احسان حاج‌صفی، کریم انصاری‌فرد و علیرضا جهانبخش (سومین حضور) سردار آزمون، مهدی طارمی، علیرضا بیرانوند، مهدی ترابی، میلاد محمدی، سعید عزت‌اللهی، وحید امیری، سامان قدوس، مجید حسینی و امیر عابدزاده (دومین حضور).

و در مسابقات قبل نیز حریفان ازبک را که همگی دارای رنکینگ ۱ و ۳ و ۵ جهان بودند، شکست دادیم، خب همه این موارد نشان‌دهنده سطح بالای فنی بچه‌های تیم بود. تیم را به جایی رساندم که درحال‌حاضر وضعیت هشت نفر از بچه‌ها در رنکینگ به شکلی است که می‌توانند در رقابت‌های گرن‌دپری شرکت کنند. چه زمانی شرایط تیم ملی بانوان به این شکل بوده است؟ من فقط فرصت کوتاهی خواستم و اعلام کردم تا بازی‌های آسیایی به من فرصت بدهید، اگر نتیجه نگرفتم، خودم می‌روم؛ چراکه اصراری برای ماندن نداشتم؛ اما برای اینکه تیم به این مرحله برسد، شبانه‌روزی زحمت کشیدم و می‌خواستم موفقیتش را ببینم؛ وگرنه تیم ملی که ارث پدری من نیست». به‌این‌ترتیب، تغییرات صورت‌گرفته هنوز به دو هفته نرسیده با واکنش‌های متفاوتی روبه‌رو شده و وضعیت تیم ملی تکواندو را زیر ذره‌بین برده است. شاید رقابت‌های پیش‌رو در عرصه تکواندو در سطح ملی فقط مشخص کند که حق با کدام طرف است؛ هادی ساعی یا مخالفانش.

فوتبال‌زنان

تاریخ‌سازان در اغمای کامل؛ امیدی به احیا وجود ندارد

به گزارش فوتبال ۳۶۰، یکی از مهم‌ترین اتفاقات فوتبال ایران در سال ۱۴۰۰، بدون‌تردید شکوفایی تیم ملی فوتبال زنان بود. تیمی که از رنکینگ فیفا حذف شده بود؛ اما با تلاش‌های مسئولان فدراسیون فوتبال این تیم مجدداً احیا شد و از اردیبهشت‌ماه کار خود را برای تاریخ‌سازی و صعود به جام ملت‌های آسیا با هدايت مریم ایران‌دوست آغاز کرد.

شروع توفانی با تاریخ‌سازی

با هماهنگی فدراسیون فوتبال، کادر فنی تیم ملی فوتبال زنان توانستند پروسه آماده‌سازی خوبی را بیش از آغاز مرحله انتخابی جام ملت‌ها برای تیم در نظر بگیرند و برایانی اردوهای منظم داخلی و البته دو اردوی مهم در ازبکستان و بلاروس آن هم با استفاده از پرواز اختصاصی، باعث شد یک رخداد تاریخی به وقوع بپیوندد و زنان فوتبال ایران برای اولین‌بار در تاریخ به جام ملت‌های آسیا صعود کنند و برای ثبت این رخداد آنها موفق شدند برابر بنگلادش و اردن به پیروزی برسند. شاید تا روز رسیدن به مرحله انتخابی، ایدالن‌ترین شرایط ممکن در تاریخ فوتبال زنان ایران شکل گرفت و فدراسیون فوتبال حمایت همه‌جانبه‌ای در این زمینه انجام داد؛ اما بعد از صعود به جام ملت‌ها، شرایط رفته‌رفته تغییر کرده و هم‌زمان با مشکلات غیرفوتبالی به‌وجودآمده برای نایب‌رئیس فدراسیون فوتبال، حمایت‌ها از تیم ملی فوتبال زنان کم‌رنگ‌تر شد. هرچند شهاب‌الدین عزیزی‌خادم سعی داشت با هماهنگی پرواز اختصاصی برای تیم که یک دستاورد بزرگ و مهم برشمرده می‌شود، نشان بدهد که کماکان مایل به حفظ حمایت‌ها از فوتبال زنان است؛ اما عدم برگزاری بازی دوستانه لطمه بزرگی به تیم ملی فوتبال زنان ایران در مسیر رسیدن به جام ملت‌ها زد.

ناکامی در تکمیل‌سازی و بازگشت به‌خانه

زمانی که تیم ملی فوتبال زنان ایران بدون انجام حتی یک بازی دوستانه رسمی عازم جام ملت‌ها شد، تصور آن ساده بود که شاگردان مریم ایران‌دوست مقابل رقبای نامدار خود غافلگیر شوند و این اتفاق رخ داد و آنها با دو شکست برابر چین و چین‌تایپه و البته تساوی برابر هند که از جدول بازی‌ها حذف شد، خیلی زود بار سفر خود را در هند بستند و به تهران بازگشتند. شاید تصور نمی‌شد بعد از آن حمایت‌های ویژه از فوتبال زنان، یکباره همه چیز به روال سابق بازگردد و حتی برگزاری یک هفته اردوی تمرینی در کمپ تیم‌های ملی به یک رؤیای بدل شود؛ اما آنچه در حوزه فوتبال زنان رخ داد، دقیقاً چنین اتفاقی بود.

بعد از اتمام جام ملت‌ها، ملی‌پوشان به تهران بازگشتند و به تیم‌های باشگاهی‌شان رفتند و تلاش مریم ایران‌دوست و همکاران او برای برپایی اردوی تدارکاتی بی‌ثمر بود و با وجود وعده‌ها، هیچ حمایت دیگری از فوتبال زنان انجام نشد تا شرایطی مشابه آنچه در بیش از اردیبهشت ۱۴۰۰ برقرار بود و تیم حدود دو سال در اغما قرار گرفته بود، مجدداً تکرار شده و خیلی‌ها نگران تعطیلی طولانی‌مدت فوتبال زنان ایران و حذف دوباره از رنکینگ فیفا شوند. جالب اینکه بعد از اتمام جام ملت‌های آسیا، دو فیفادی سیری شده؛ اما تیم ملی فوتبال زنان ایران نه‌تنها بازی دوستانه‌ای نداشته؛ بلکه اصلاً اردویی شکل نگرفته است. آن‌هم در شرایطی که موازی با وضعیت تیم ملی فوتبال زنان ایران، زنان ازبکستان در قالب دو بازی دوستانه برابر تیم ملی فوتبال زنان آمریکا قرار گرفته است؛ بازداشت نایب‌رئیس زنان فدراسیون فوتبال آخرین ضربه ممکن به فرایند تعطیلی تیم ملی فوتبال زنان بود؛ چراکه مریم ایران‌دوست در آخرین گفت‌وگوی خود حدود چهار روز قبل، از تلاش برای برپایی اردوی آماده‌سازی یا هماهنگی کمیته زنان فدراسیون فوتبال خبر داده بود و البته از نایب‌رئیس زنان ابراز بی‌اطلاعی کرده بود و این چنین اعلام کرد که خبری از موسسوی ندارد؛ اما برخلاف آنچه ایران‌دوست گفت و مدعی شد که فدراسیون فوتبال مشغول نامه‌نگاری برای برگزاری بازی دوستانه بین‌المللی است، به نظر می‌رسد هم مشکلات مالی فدراسیون فوتبال و هم عیبت خانم نایب‌رئیس دست به دست هم خواهند داد تا اغمای تیم ملی فوتبال زنان ادامه پیدا کند.